

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2005, č. j. 1 Cad 59/2003 – 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 1. 11. 2005, č. j. 1 Cad 59/2003 – 45, odmítl žalobu žalobce směřující proti rozhodnutí Úřadu práce hl. m. Prahy ze dne 19. 12. 2000, č. j. ABF 8750/2000-05-09, rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2001, č. j. 44/4340/30.1.2001, a přípisu ministra práce a sociálních věcí ze dne 17. 5. 2002, č. j. 44-21439/01, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Prvním z uvedených správních rozhodnutí nebylo žalobci přiznáno hmotné zabezpečení podle § 13 odst. 1 zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, rozhodnutím žalovaného nebylo vyhověno odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce hl. m. Prahy. Přípisem ze dne 17. 5. 2002 pak ministr práce a sociálních věcí sdělil žalobci, že neshledal důvody pro změnu či zrušení rozhodnutí žalovaného mimo odvolací řízení. Městský soud v Praze konstatoval opožděnost žaloby směřující proti rozhodnutí žalovaného a jemu předcházejícímu rozhodnutí Úřadu práce hl. m. Prahy a žalobu v tomto rozsahu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud v Praze dále uvedl, že rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí nezakládá, nemění, neruší, ani závazně neurčuje práva a povinnosti žalobce, a proto žalobu směřující proti tomuto aktu z důvodu podle § 70 písm. a) s. ř. s. odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) téhož zákona.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost a požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 19. 5. 2006, č. j. 1 Cad 59/2003 – 63, zamítl návrh stěžovatele na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Toto rozhodnutí bylo stěžovateli zasláno poštou na adresu jeho bydliště, stěžovatel si jej však v úložní době nevyzvedl. Předmětné usnesení proto bylo stěžovateli doručeno dne 5. 6. 2006, tedy poslední den desetidenní lhůty, stanovené k uložení zásilky určené do vlastních rukou stěžovatele na poště 150 00 Praha 5 podle § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), a § 50c odst. 4 téhož zákona.

Přípisem ze dne 27. 6. 2006, č. j. 1 Cad 59/2003 – 67, Městský soud v Praze stěžovatele vyzval, aby si ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení této výzvy zvolil advokáta v řízení o kasační stížnosti nebo doložil splnění podmínek § 105 odst. 2 s. ř. s. a dále aby doplnil kasační stížnost o rozsah a důvody. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li jeho podání přes tuto výzvu ve stanovené lhůtě opraveno nebo doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne. Tento přípis byl stěžovateli doručen dne 9. 8. 2006, což stěžovatel potvrdil vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Podáním ze dne 10. 8. 2006 stěžovatel požádal o prodloužení stanovené lhůty o devadesát dnů.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 31. 8. 2006, č. j. 1 Cad 59/2003 – 72, opětovně stěžovatele vyzval, aby si ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení této výzvy zvolil advokáta v řízení o kasační stížnosti nebo doložil splnění podmínek § 105 odst. 2 s. ř. s. a dále aby doplnil kasační stížnost o rozsah a důvody. Současně stěžovatele opětovně poučil o možnosti odmítnutí kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 11. 9. 2006, což stěžovatel potvrdil vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Podáním ze dne 12. 9. 2006 stěžovatel opětovně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Dne 23. 11. 2006 předložil Městský soud v Praze spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel na výzvu soudu neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti. Druhou žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nepovažoval Nejvyšší správní soud za relevantní, neboť předchozí žádost Městský soud v Praze zamítl a stěžovatel netvrdil žádné nové skutečnosti, které by ustanovení zástupce odůvodňovaly.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě*

soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nezabýval dalšími vadami kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu